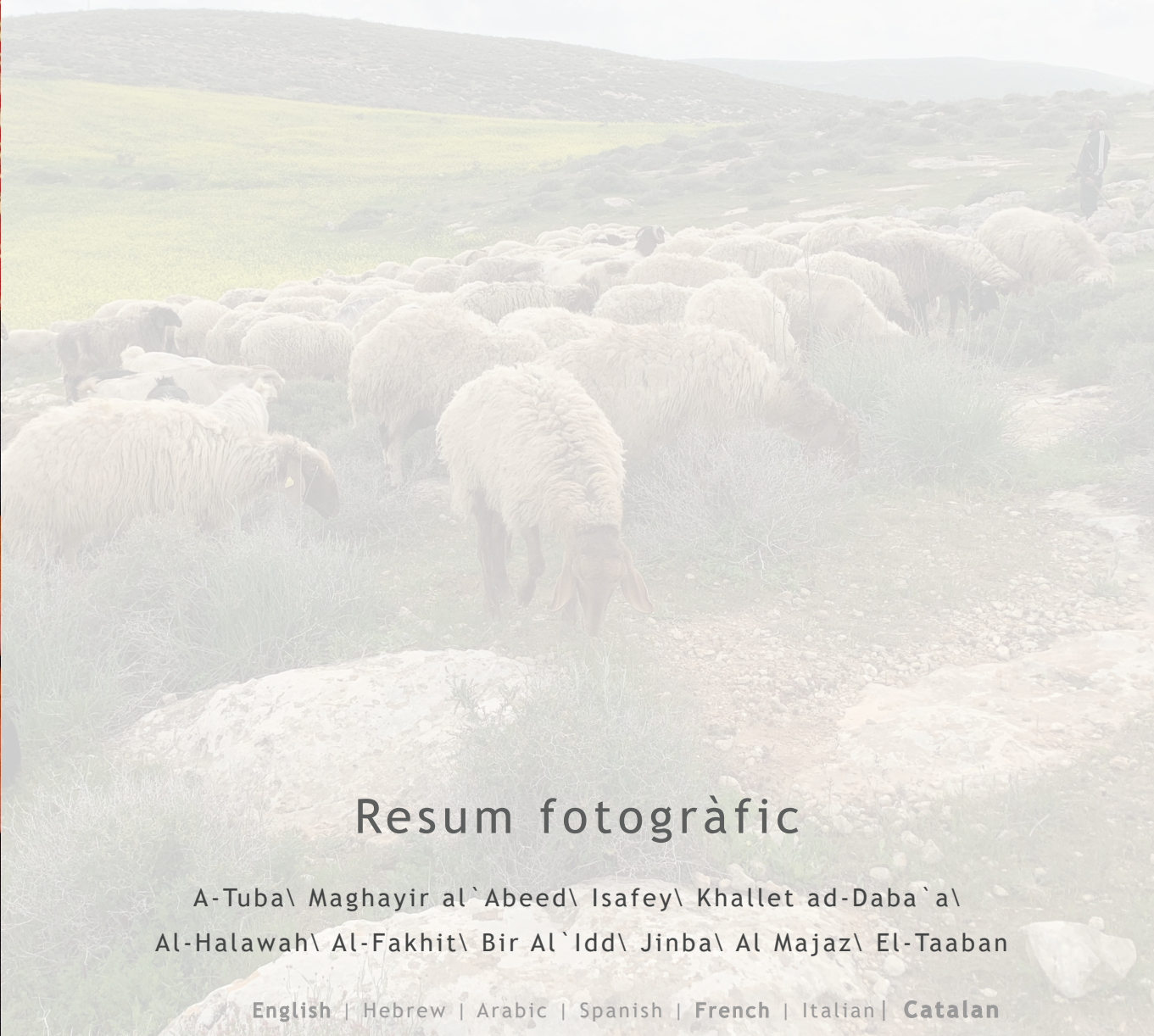

Les antigues comunitats de Masafer Yatta

Resum fotogràfic

A-Tuba\ Maghayir al`Abeed\ Isafey\ KHALLET ad-Daba`a\
Al-Halawah\ Al-Fakhit\ Bir Al`Idd\ Jinba\ Al Majaz\ El-Taaban

Al límit del desert de Judea, a les dures terres al sud de la ciutat d'Hebron, es poden veure ramats que tornen de pasturar bevent aigua d'antics abeuradors, camperols, o dones i nens recollint les olives i collint gra amb les mans, tal com ho van fer els seus avantpassats durant centenars d'anys.

Masafer Yatta, als turons del sud d'Hebron, està esquitxat de dotzenes de llogarets i ruïnes que allotgen 2800 palestins que viuen al desert. Les terres de pasturatge i cultiu i les cisternes de pluja són la base i l'àncora de l'existència i la continuïtat del seu singular estil de vida. La terra proveeix la subsistència, els ramats proveeixen el suport i els espais oberts, en condicions d'agricultura àrida, fan de la conjunció de la terra i el pasturatge una condició necessària.

Llaurar la terra i criar els ramats són innombrables tasques, al llarg del dia i de l'any, que fan d'aquesta feina tot un estil de vida. Aquest treball forma part de la totalitat de la vida dels residents i s'implanta als àmbits familiar, comunal i intercomunal.

Els viatgers i els aventurers europeus que van arribar a la regió al segle XIX van deixar documentació d'alguns dels pobles que avui coneixem.

La combinació extrema d'un clima sec i molt calorós a l'estiu i molt fred en època de pluges, juntament amb el caràcter únic del sòl, van donar lloc al llarg de la història a una forma de vida única a l'Orient Mitjà, basada a habitar coves excavades a la terra.

Fins al dia d'avui, la majoria de les famílies de Masafer viuen al voltant de les mateixes coves on van néixer ells o els seus avantpassats. La majoria subsisteixen del pasturatge de ramats i cultiu de la terra, amb mètodes mil·lenaris que mantenen l'harmonia amb el medi ambient i un delicat equilibri ecològic.

Aquesta és la seva història

Tel Aviv

Ramallah

Jérusalem

Amman

Bethléem

Hébron

Mer morte

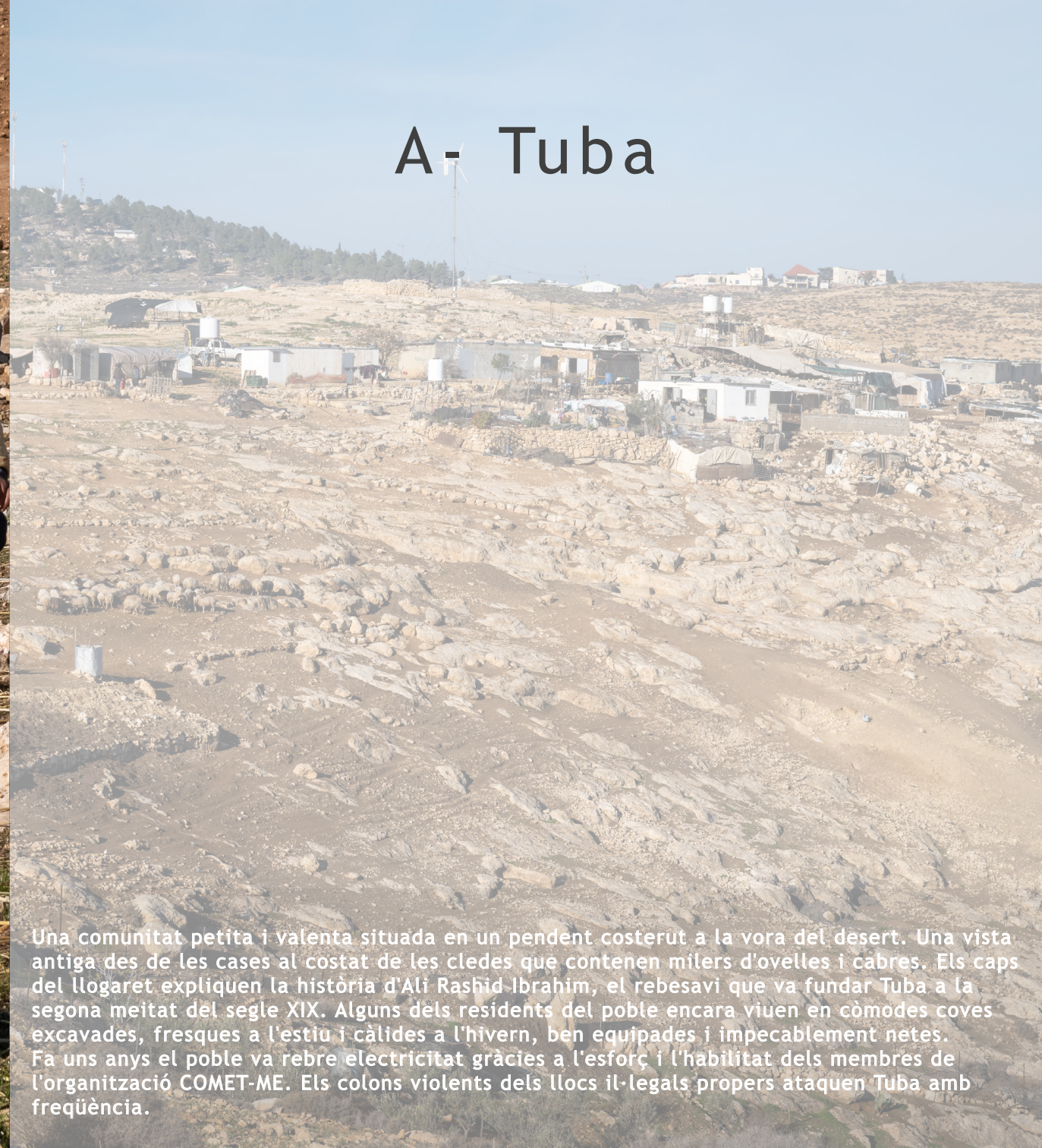
Masafer Yatta

Zone de tir 918

A- Tuba

Una comunitat petita i valenta situada en un pendent costerut a la vora del desert. Una vista antiga des de les cases al costat de les cledes que contenen milers d'ovelles i cabres. Els caps del llogaret expliquen la història d'Ali Rashid Ibrahim, el rebesavi que va fundar Tuba a la segona meitat del segle XIX. Alguns dels residents del poble encara viuen en còmodes coves excavades, fresques a l'estiu i càlides a l'hivern, ben equipades i impecablement netes. Fa uns anys el poble va rebre electricitat gràcies a l'esforç i l'habilitat dels membres de l'organització COMET-ME. Els colons violents dels llocs il·legals propers ataquen Tuba amb freqüència.

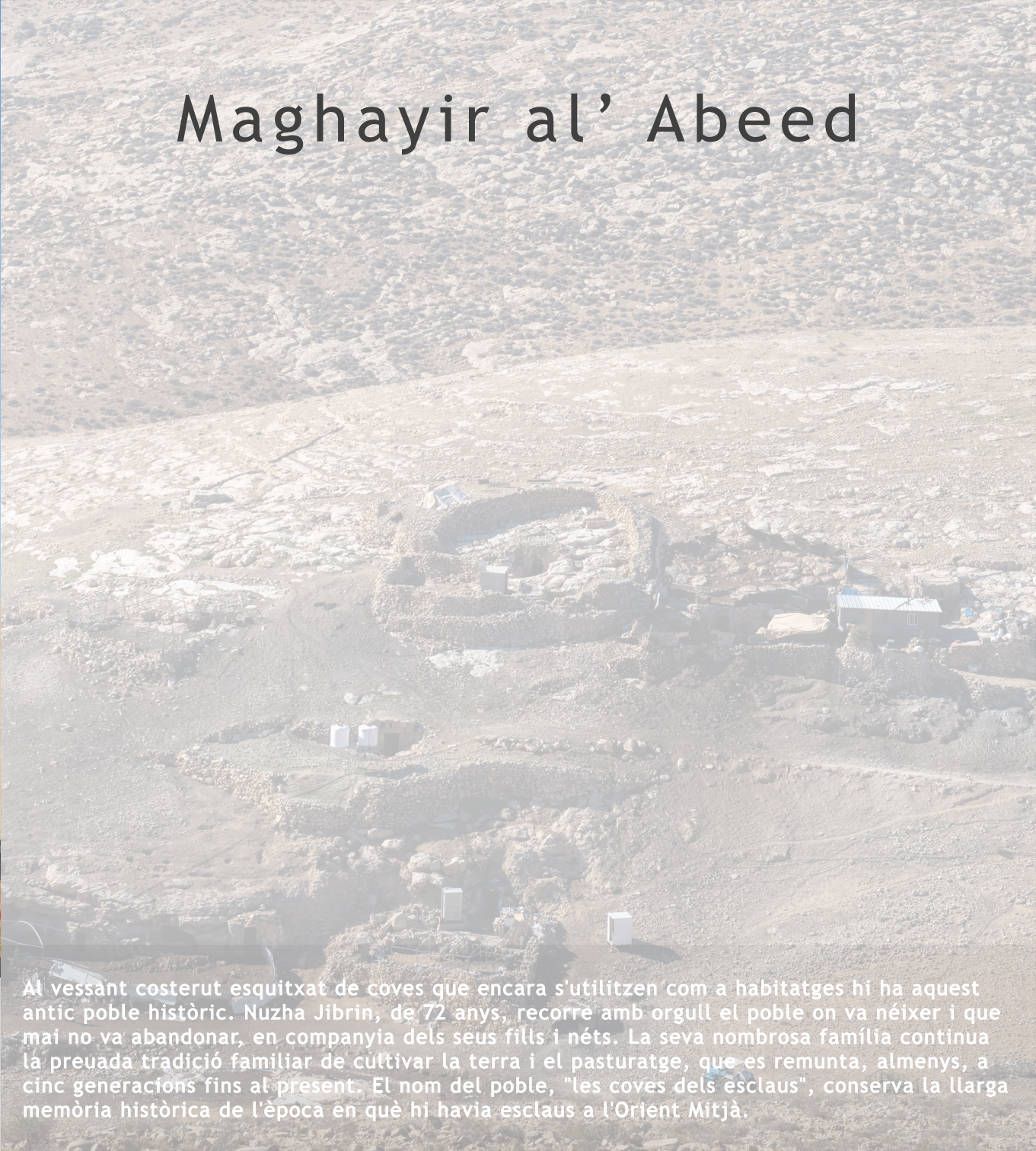

Origine

Maghayir al' Abeed

Al vessant costerut esquitxat de coves que encara s'utilitzen com a habitatges hi ha aquest antic poble històric. Nuzha Jibrin, de 72 anys, recorre amb orgull el poble on va néixer i que mai no va abandonar, en companyia dels seus fills i nets. La seva nombrosa família continua la preuada tradició familiar de cultivar la terra i el pasturatge, que es remunta, almenys, a cinc generacions fins al present. El nom del poble, "les coves dels esclaus", conserva la llarga memòria històrica de l'època en què hi havia esclaus a l'Orient Mitjà.

Origine

Details

Isfey

Al centre del poble et trobes amb els pocs nens que van a escola en un vell remolc recolzat sobre blocs. Al fons es pot veure l'antiga escola que va ser enderrocada recentment. Els nens petits van a l'escola en remolc i els nens més grans que poden caminar llargues distàncies van a les escoles dels pobles propers. El poble cobreix una àrea gran amb dues concentracions, Alt Isfay i Baix Isfay.

Origine

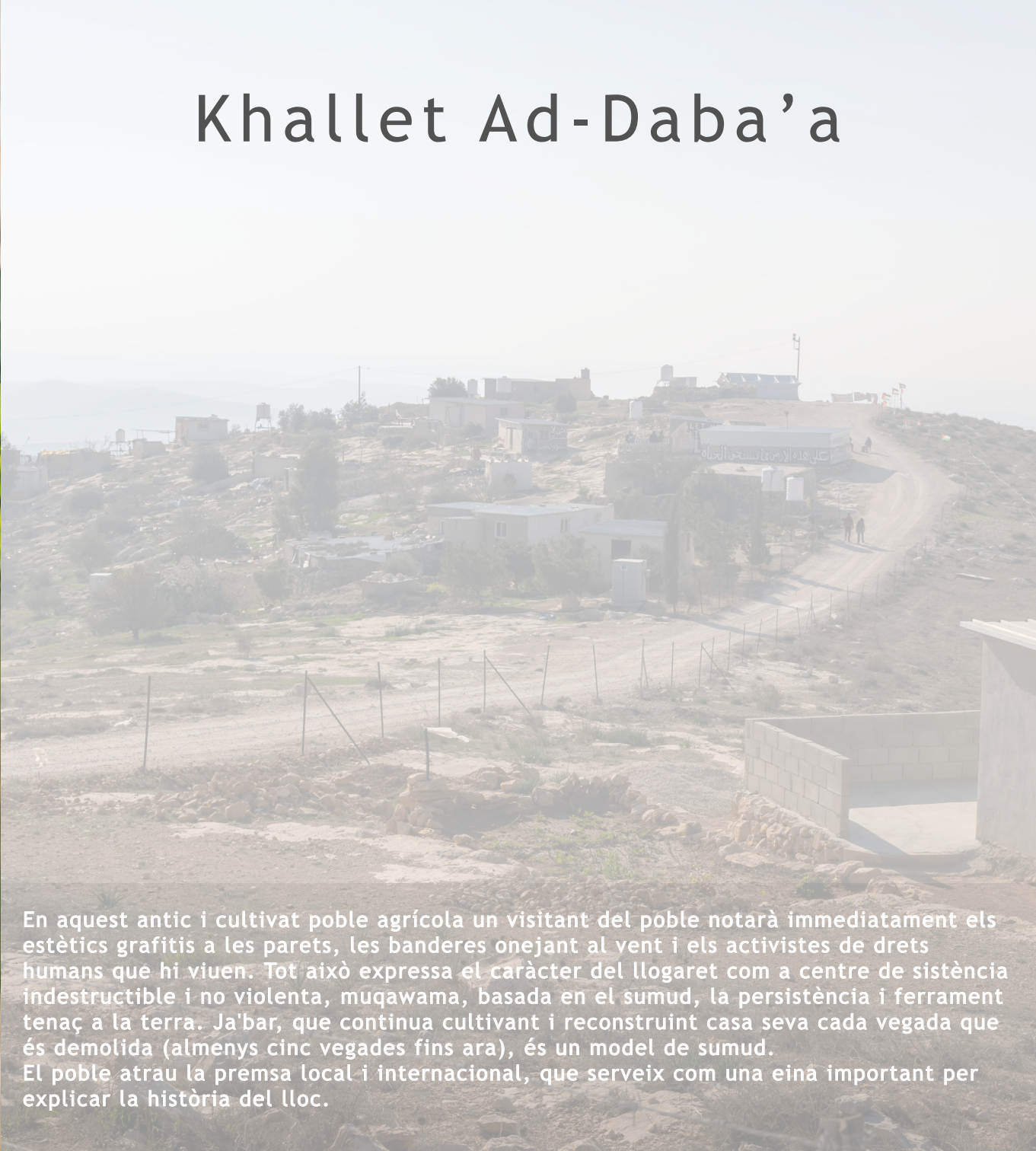
Détails

Muqawama

Khallet Ad-Daba'a

En aquest antic i cultivat poble agrícola un visitant del poble notarà immediatament els estètics grafitis a les parets, les banderes onejant al vent i els activistes de drets humans que hi viuen. Tot això expressa el caràcter del llogaret com a centre de sistència indestructible i no violenta, muqawama, basada en el sumud, la persistència i ferrament tenaç a la terra. Ja'bar, que continua cultivant i reconstruint casa seva cada vegada que és demolida (almenys cinc vegades fins ara), és un model de sumud. El poble atrau la premsa local i internacional, que serveix com una eina important per explicar la història del lloc.

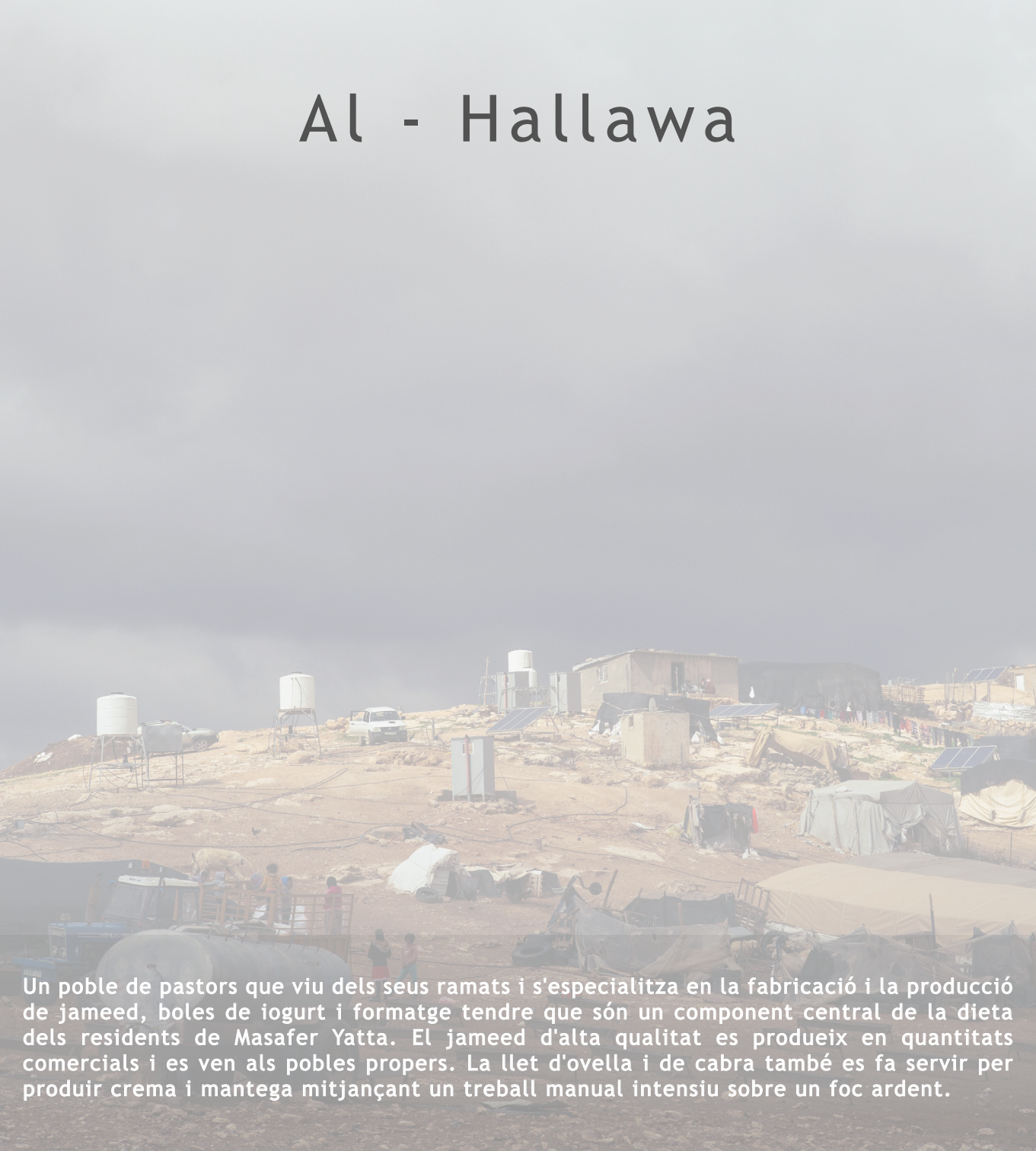

Détails

Al - Hallawa

Un poble de pastors que viu dels seus ramats i s'especialitza en la fabricació i la producció de jameed, boles de iogurt i formatge tendre que són un component central de la dieta dels residents de Masafer Yatta. El jameed d'alta qualitat es produeix en quantitats comercials i es ven als pobles propers. La llet d'ovella i de cabra també es fa servir per produir crema i mantega mitjançant un treball manual intensiu sobre un foc ardent.

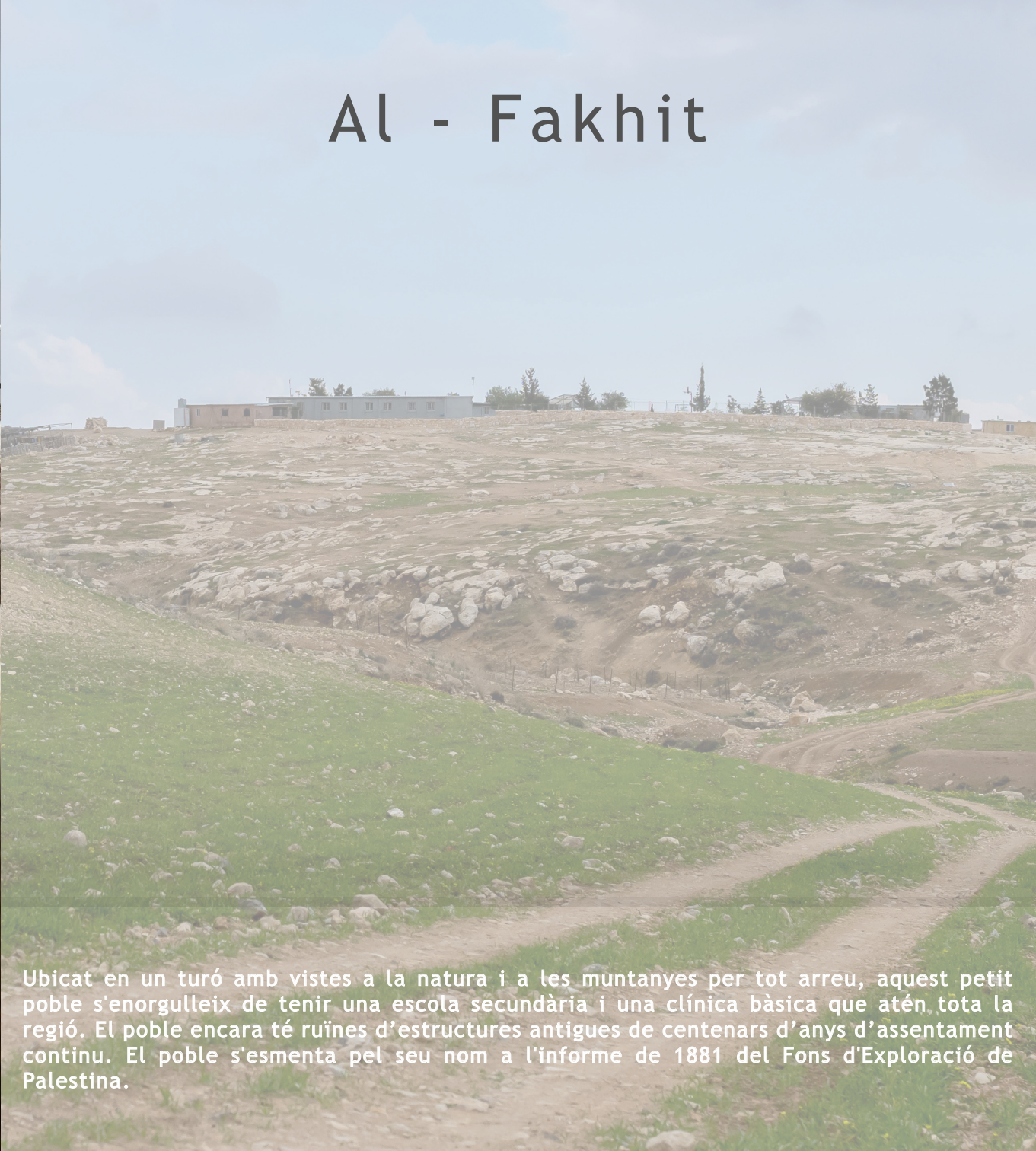
Détails

Al - Fakhit

Ubicat en un turó amb vistes a la natura i a les muntanyes per tot arreu, aquest petit poble s'enorgulleix de tenir una escola secundària i una clínica bàsica que atén tota la regió. El poble encara té ruïnes d'estructures antigues de centenars d'anys d'assentament continu. El poble s'esmenta pel seu nom a l'informe de 1881 del Fons d'Exploració de Palestina.

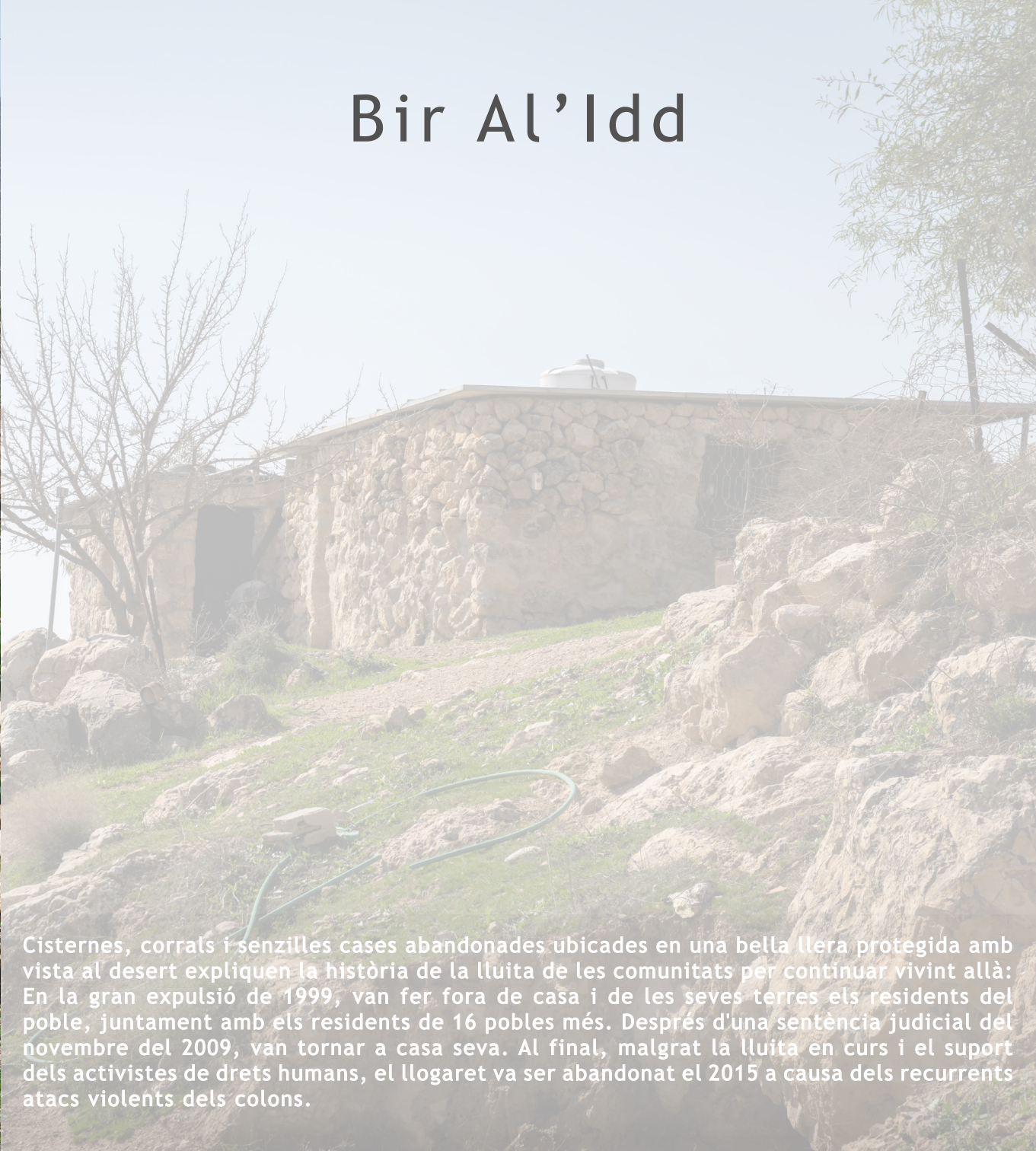
Détails

D
E
S
E
S
E
S
E
S

Bir Al'Idd

Cisternes, corrals i senzilles cases abandonades ubicades en una bella llera protegida amb vista al desert expliquen la història de la lluita de les comunitats per continuar vivint allà: En la gran expulsió de 1999, van fer fora de casa i de les seves terres els residents del poble, juntament amb els residents de 16 pobles més. Després d'una sentència judicial del novembre del 2009, van tornar a casa seva. Al final, malgrat la lluita en curs i el suport dels activistes de drets humans, el llogaret va ser abandonat el 2015 a causa dels recurrents atacs violents dels colons.

Jinba

Aquest poble està format per cases petites de l'època turca otomana. Jinba era la ciutat central de la zona abans del 1948 i encara funciona com a tal. Té una escola, una clínica i una mesquita. El 1966, l'exèrcit israelià va fer esclatar desenes d'habitatges en una incursió a la zona, que en aquell moment formava part del regne haiximita de Jordània. Com la majoria dels pobles de Masafer Yatta, té una barreja de coves i cases modernes. Jinba té extensos camps i terres agrícoles cultivades utilitzant tecnologies antigues: arades de ferro lligades a rucs i dalles de mà per a la collita.

Période Ottomane

Origine

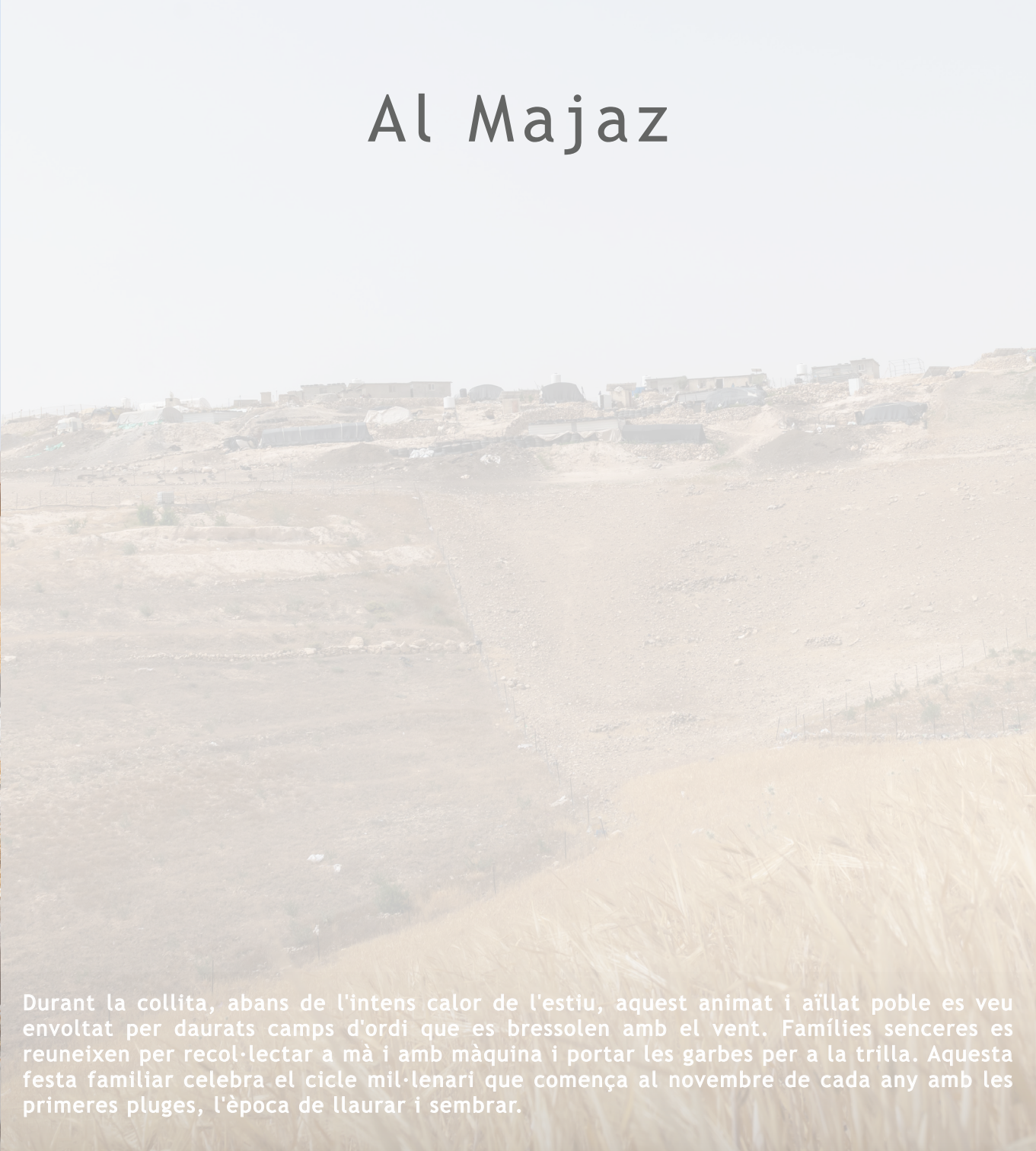

Détails

Al Majaz

Durant la collita, abans de l'intens calor de l'estiu, aquest animat i aïllat poble es veu envoltat per daurats camps d'ordi que es bressolen amb el vent. Famílies senceres es reuneixen per recol·lectar a mà i amb màquina i portar les garbes per a la trilla. Aquesta festa familiar celebra el cicle mil·lenari que comença al novembre de cada any amb les primeres pluges, l'època de llaurar i sembrar.

Détails

Landscape

El - Taaban

Un petit poble que viu pacíficament a l'extensió oberta entre Fakhit i al-Majaz. Al centre de la modesta casa d'una família hi ha una preciosa fotografia històrica de l'època de l'Imperi Otomà que mostra el besavi i la família envoltant el pou d'aigua.

Détails

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَالَ عَوْدًا
مِنْ مَسْرَاةِ الْقَوْمِ
فِي مُسَارَاتِهِمْ
اللَّهُ

15.108. P. 2 - BÉDOUINES PUISANT DE L'EAU.

L'amenaça de l'expulsió massiva plana sobre aquestes comunitats. A principis de la dècada de 1980, Israel va decidir expulsar-los, violant així el dret internacional, que prohibeix específicament a un ocupant expulsar la població que viu en un territori ocupat. L'Estat d'Israel està utilitzant totes les eines a la seva disposició, inclosos l'exèrcit i la policia, per confiscar terres, demolir cases i bloquejar carreteres diàriament, a més d'encoratjar i ajudar de manera informal els assentaments israelians il·legals (la majoria d'ells, il·legals fins i tot segons la llei israeliana i les sentències judicials israelianes) i fer els ulls grossos davant els intents dels colons de robar terres, destrossar els camps agrícoles i els ramats i, en ocasions, atacar els residents locals.

Convé recordar que el sistema de lleis que s'aplica a la comunitat palestina local és completament diferent del sistema de lleis que s'aplica als colons jueus (en altres paraules: l'apartheid), tot amb el suport total del sistema de justícia israelià, encapçalat pel Tribunal Suprem (encara que amb algunes reserves i acrobàcies verbals).

A la dècada de 1980, Israel va declarar 35.000 dunams de terra com a zona de tir per a entrenament militar. Des de llavors, s'ha lliurat una batalla legal mentre transcorre la vida quotidiana. El maig del 2022, el Tribunal Suprem va dictaminar que no hi havia prohibició legal d'expulsar els residents de Masafer Yatta que viuen a la zona de tir 918 de les seves terres i llars, posant així fi a una batalla legal de 22 anys.

Les vides dels palestins a Masafer Yatta són una lluita interminable per la supervivència en condicions difícils i amenaçadores. L'accés als recursos hídrics, els serveis de salut, els hospitals i les escoles és molt limitat, i els tribunals militars que operen a les zones ocupades no ofereixen cap alleujament.

Tot i això, els habitants de Masafer Yatta, que mantenen un estil de vida que es remunta a centenars o fins i tot milers d'anys, segueixen aferrats a la terra i lluitant pel seu futur.

Com a comunitat, aposten per l'educació en un grau excepcional. Una organització de dones molt activa opera a la zona, ensenyant l'idioma àrab i coneixements d'informàtica, a més de produir artesanies tradicionals tèxtils i aliments per a la comercialització. Qualsevol que conegui els pastors i pagesos dels turons del sud d'Hebron sap que no han perdut l'alegria de viure i l'esperança de viure en pau a la seva terra.

Com a descendents de moltes generacions que van viure i van morir en aquests pobles, la gent de Masafer Yatta manté l'esperança que els seus drets històrics siguin reconeguts pel dret internacional i l'opinió pública israeliana i internacional, i que prevaldrà el seu amor arrelat pels vessants de les muntanyes, per les terres de pasturatge, pels camps de blat i ordi, per les botigues i les coves, pels paisatges desèrtics, per les tombes dels seus avantpassats, pels pous que han sobreviscut a les incursions de l'exèrcit i els colons israelians, i pel cel infinit a sobre seu.

Per a Més Informació